

„Vi som Kvinder“.

Modsatte Anskuelse mødes.

Uagtet det er vanskeligt at gøre sig fuldt forstaaet paa den begrænsede Plads, Kv. og Samf. indrømmer mig, skal dog Fru Nielsens Rettelser ikke forblive imodsiget.

Fru N. mener, det er frugtesløst at danne sig bestemte Anskuelse eller Meninger, som hun kalder Dogmer, thi enten vi tror saa eller saa gaar Udviklingen sin rolige Gang og bringer til Slut Sandheden for Dagen. (Mon Personlighedens indre Drivkraft og modne Vilje ikke kan øve nogen Indflydelse?)

Alligevel bebrejder hun mig, at jeg tror paa Mandens aandelige Overlegenhed, som hun ikke vil anerkende, fordi ogsaa Kvinder kan have udpræget videnskabelig Begavelse, og hun anfører tvende bekendte Kvinder, der har sat et stolt Mindesmærke for kvindelig Intelligens. Mon man ogsaa kan benægte Mandens overlegne fysiske Styrke, fordi der gives robuste Kvinder og svage Mænd! Hun kalder det uforstandigt af mig at hævde Mandens aandelige Overlegenhed, naar vi kun har det etiske, det gode og sædelige at sætte derimod, som Mændene ikke respekterer. Mig forekommer det derimod farligt at opfordre de unge Kvinder til Kapløb med Manden og muligvis derved ægge dem til forfængelig Ærgerrighed. Kun altfor let følger Mandligheds Fejl med det mandliges Udvikling. Ogsaa er det klart, at naar Hverken Kvinden eller Manden respekterer det gode og sædelige, eller sætter dette i Højsædet blandt Menneskelivets højeste Værdier, da vil den Sandhed, der er Følgen af det mandliges Overvægt, være i høj Grad sørgelig for Samfundet.

Derfor bør det kvindelige som det gode og sædelige stærkt fremhæves. Naar Kvindemennesket ved Udvikling og Udvidelse af sin Mandighed og Udøvelse af sin Kvindelighed kommer til Klarhed over sig selv og den Mission, hun med sit Køn har modtaget, da vil hun blive en Hjælp til at indvinde, hvad der er tabt i den Aarrække, hvori Materialismen har havt sin store Betydning, mens den nu gaar over sin Begrænsning. Er Kvinden tro mod sin Naturs Ejendommelighed, da vil hun være de klartseende Mænd en trofast Hjælp i Bestræbelsen for at løfte Idealet til den Plads, der tilkommer det som nødvendig for Menneskenes Lykke.

De unge Kvinder skal hejse den ny Tids Flag paa Kvindesagsskibet, men de gamles Livserfaring er ikke nogen overflødig Ballast, deres Livssyn ikke noget vildledende Kompas, naar Skibet skal gaa støt og styre den rigtige Kurs paa det ukendte Hav.

Af Fru Nielsens Raad: at blive sjælelig Automat og saaledes give sig Udviklingen i Vold faar man det Indtryk, at hun er under Udviklens Indflydelse. Hvor den trænger ind, trykker den let Menneskets højere Fornuft og Erkendelse ned. Hvor den

enehersker — der bliver Loftet lavt og Livssynet ide- og poesiløst.

Den 22. Juni 1902.

Pauline-Aggersborg.

Dansk Kvinderaad.

I Anledning af det internationale Kvinderaads Bestyrelsesmøde i København den 10. og 11. Juli afholder Dansk Kvinderaad om Aftenen den 9. Juli Kl. 8 en Sammenkomst paa Østergade Nr. 61, hvor Det engelske Selskab paa Foranledning af Fru J. Howitz velvillig har stillet sine smukke Lokaler til Disposition. Her vil der blive budt de udenlandske Gæster velkommen. Man venter Præsidenten Mrs. Sewall, det tyske Kvinderaads Formand Frau Stritt, Frk. Kramers fra Holland, Mrs. Sandford og Mrs. Dignam fra Kanada; den sidste repræsenterer J. C. W. S. Sekretær, Miss Wilson. Desuden kommer Mrs. Susa Young Gates fra Utah i de foren. Stater som Repræsentant for Mrs. Harper, Formand i det Intern. Presseudvalg, Dr. Ellen Sandelin fra Sverige som Repræsentant for Fru Hjerta Retzius og rimeligvis flere Repræsentanter fra Norge, Sverige og andre Lande. Gæsterne er opfordrede til at give en Meddelelse om Kvinders Forhold i deres respektive Lande.

Efter Talerne serveres The.

Medlemmer af de Foreninger, der er knyttede til Dansk Kvinderaad, kan paa Kontoret, Nørregade 33, St., faa Adgangsbillet à 1 Kr. for sig selv og navngivne Gæster, Herrers saavel som Damer. Kun et begrænset Antal Kort udstedes.

Dansk Kvinderaads Modtagelsesudvalg bestaar af Frk. Forchhammer, Professorinde Lund og Fru Norrie paa Forretningsudvalgets Vegne samt Fru M. Bajer, Fru Joh. Meyer, Fru Thoroddsen, Fru J. Howitz, Fru A. Møller og Fru Bagger Weis.

Vi tvivler ikke paa, at vore Læsere vil skynde sig at benytte de ene staaende Lejlighed til under utvungne Former at tilbringe en Aften sammen med de gode Kvinder, der stævner hid fra nær og fjern, og for et Øjeblik at kunne føle sig som i et Værelsecentrum.

Dansk Kvindesamfunds Virksomhed.

Under Paavirkning af de Udtalelser, der faldt paa Mødet i Ringkøbing, har vi bestemt at inddrage Følleton og Kogebog. Kun ved enkelte Lejligheder, hvor det er ønskeligt at udsende et eller andet i Bogform, vil vore Læsere for Fremtiden finde deres Tillæg inde i Bladet.

Bladudvalget.

Odense Kreds.

Den 9. Juni havde vi, den aarlige Generalforsamling og 12. Aarsdag for Stiftelsen.

Beretningen blev aflagt, Virksomheden i det afvigte Aar og Regnskabet godkendtes. De efter Tur afgaaende Medlemmer genvalgte med Undtagelse af Frk. Johanne Nielsen, som ikke ønskede Genvalg; i hendes Sted valgtes Frk. C. Erandt. Det vedtoges at holde Aftenskole i den kommende Vinter paa samme Maade som sidste Vinter.

Som Repræsentant til Valgretsforeningen valgtes Frk. M. Madsen.

Efter Mødet samledes man om Kaffe-bordet, hvor de Delegerede fra Ringkøbingmødet fortalte om dette.

Fra Ind- og Udland.

Marie Kruse har — uden Vederlag — overdraget sin Skole til Laura Jensen, en af Skolens første Elever, der allerede i nogle Aar har virket ved den, som Inspektør.

Frk. Kruse overtog Skolen, der nu bærer hendes Navn og har sin egen store, gode Bygning, for 33 Aar siden. Da havde den 27 Elever, nu henved 400. Hun falder for en Aldersgrænse som hun selv har sat, og sat tidligere, end man sædvanlig gør. Hun er neppe 60 Aar; men i Bestemmelserne for Skolens Pensionskasse, som hun selv har formuleret, hedder det, at en Lærer kan gaa ved 60 og skal gøre det ved 65 Aars, Alderen. Selv har hun ønsket at ophøre med sin Gerning paa et Tidspunkt, da Skolen var i en blomstrende og hun selv endnu i hel usvækket Stand. Hun skænker ved sin Bortgang fra Skolen dennes Pensionskasse 10,000 Kroner.

Frk. Kruse fik 1894 Fortjenstmedaillen i Guld som en Anerkendelse af hendes Virksomhed.

Man maa haabe, at de Aandskræfter og den Erfaring, som Frk. Kruse sidder inde med, endnu i en lang Aarrække maa tilgodegøres for en større Kreds.

Af Ingrid Jespersens Skoleprogram fremgaar det, at hendes Skole i Øjeblikket har 294 Elever, delte i 10 Klasser, af hvilke 7 er dobbelte. Altsaa en Skole med stærk Tilgang, som dog undgaar Fristelsen til at overfylde Klasserne, hvilket desværre ikke kan siges om alle private Skoler. Endvidere, at den daglige Karaktergivning skal opgives; man undrer sig blot over, at den er beholdt saa længe. Ligeledes, at Engelsk skal slaas fast og Fransk opgives som Begyndersprog — sikkert ogsaa det ene rigtige. Frk. Jespersen taler varme Ord til Forældrene om at lade, de ikke særlig sprogbevagede Børn nøjes med et, højest to fremmede Sprog og beklager, at som Forholdene er, maa hun begynde med Engelsk allerede i 2. Klasse. Dette er unægteligt ogsaa tidligt, men dog neppe mer forudgrebet end hendes Plan for Realfagene. At lære Børn paa 8—9 Aar (3 Kl.) Asiens Geografi, er dog virkelig at paatrænge dem noget, som ikke vedkommer dem.

Skolen afsluttes med Alm. Forberedelseseksamen. Da for Fremtiden Latinundervisningen bliver tilbudt i de højere Klasser, vil den vel snart kunne føre sine Elever op til Universitetet, hvortil man maa lykønske Bestyreren.

Den Suhr'ske Husmoderskole har i det forløbne Aar undervist 165 Elever, der er delte i forskellige Hold; et af disse Hold var beregnet for Husmødre, der kun kunde ofre en kortere Tid paa deres Uddannelse, og Skolen var besøgt af et forholdsvis stort Antal Fruer baade yngre og ældre. De vigtigste Lærerkrafter har været: Forstanderinden, Frk. Ingeborg Suhr og Frk. Thora Nyholm, der har undervist i Praktisk og Næringsmiddellære. Desuden Frk. cand. med. E. Baile og cand. med. H. Reinhard, der underviste i Ernæringsfysiologi og Sygepleje. Der afholdes ikke Eksamen, men i Stedet for skiftes Eleverne til at holde Demonstrationer for

Kammeraterne. Af Foredrag, der er holdte paa Skolen, maa især fremhæves et af Hr. Lektor Hansen om Grøntsager og disses Anvendelse i Husholdningen. Ved et Besøg i de offentlige Slagtehus foreviste Overdyrløse Møller et betydeligt Materiale af inficeret Okse-, Kalve- og Svinekød og lærte i et udmærket Foredrag Skolens Elever at kende de forskellige Sygdomme, Kødets kunde lide af.

Det nye Skoleaar begynder 1ste September.

Den populære „Forening til Værn for enligt stillede Kvinder“ har i det forløbne Aar paa sin første Afdeling huset 63 Pensionærer (deriblandt 5 Studenter og 2 Polyteknikere) og paa anden Afd. 587 (hvoraf 1 Farmaceut og 4 Snedkerlæringer). Hjemmet for de gamle „Vesterled“ er udvidet, saa at det nu kan skaffe 31 Damer Husly. Foreningen har ikke mindre end 89 Filialer Landet over, der tager forskellige Opgaver op, som dog alle har til Hensigt at støtte enlige Kvinder. Men ogsaa Hovedforeningen støtter de „Vi kunde aldeles ikke undvære Filialernes Tilslutning“, hedder det. Med Tak for modtagen Hjælp erindres Vennerne paa Landet om, hvilken betydelig Hjælp de kan give Hjemmet ved Gaver af Fødemidler i natura.

Østerbros Vuggestue. Den 12. Maj aabnedes Østerbros Vuggestue i sine nye Lokaler i Øresundsgade.

I den af Etatsraadinde Heymann nyopførte store Ejendom et Stykke nede ad Gaden er den ene Stuelejlighed indrettet alene til dette Brug. Fra Entreen fører en Dør ind til et net møbleret Modtagelsesværelse, indenfor hvilket findes et stort, lyst og smukt dekoreret Værelse med 16 velopredte Vugger i alle Størrelser, paa Gænger eller paa Ruller, saa de let kan trilles ud i det fri; en indhegnet Gaardsplads alene til Brug for Børnene støder umiddelbart op til det tredje Værelse og vil, eftersom Plantningen vokser til, afgive en skyggefuld Plads for de smaa, naar Vejret tillader Friluftsoophold. I det sidste Værelse ses smaa Stole og Borde, og med sine Dyrebilleder paa Væggene præsenterer det sig straks som Opholdsstue for dem af de smaa, der er i Begreb med at vokse fra Vuggen.

I de velforsynede Skabe ses bl. a. et stort Antal Hagesmække og andre Beklædningsgenstande for Spædbørn; ved Ankomsten hver Morgen Kl. 7 iføres disse nemlig Vuggestuens Tøj, mens deres deres eget faar Lov at hvile sig Dagen over — 16 numererede Poser holdes parat til dette Brug.

At alt hvad der hører til Børnenes Renlighed og Pasning er saa vel indrettet som muligt, behøver neppe at bemærkes, naar en saa erfaren, energisk og omsigtsfuld Dame, som Fru Harriet Rée er Forstanderinde. Mange kærlige Tanker og flittige Hænder er sat i Bevægelse, inden saa smukt et Resultat er naaet; men Bestyrelsen slaar sig ikke til Ro med det engang vundne, thi for at en Vuggestue kan bestaa og trives, gælder det stadig at holde de Bidragydendes Interesse vedlige, ja helst at skabe nye Integtskilder, da Børnepenget (Mødrenes 25 Øre om Dagen) kun dækker omtrent en Trediedel af Udgifterne, hvis samlede Beløb udgør henved 1300 Kr. aarlig. Boligen haves kvit og frit, det samme gælder en Ekstraletlighed for Plejemoderen, som, understøttet af en Tjenestepige, udfører den daglige Gerning og Børneplejen. Skulde en Udvidelse af Vuggestuen vise sig ønskelig, stiller Fru Heymanns aldrig svigtende Gavnildhed straks en større Lejlighed til Raadighed.

H. Th.

Om Concordiahjemmet skriver en norsk Kvinde følgende: Jeg haaber, at ikke alene Danmark, men hele Skandinavien maa nyde godt af dette Hjem, og at mange maa faa Øjnene op for, at Alkoholsygen er en Sygdom, der kan kureres saavel som alle andre Sygdomme, og at det ikke er en Last, men en virkelig Sygdom, som Folk ikke med egen Magt kan kurere.

Det nytter kun lidet, at Slægtninge sender dem hid og did et Par Uger eller Maaneder for at styrke sine Nerver, som de siger; nej, de maa under stadig Opsyn, og det et helt Aar, hvis Resultat skal opnaas.

Jeg har set saadanne Hjem, baade i Tyskland og Holland, og ved, at de alkoholsyge kan blive lige saa raske som efter enhver

til at sige jer begge to, hvad jeg tænker om Eders Opførsel mod mig!

Fru Charles. Jeg tror ikke, jeg nogensinde har tilsidesat den Ærbødighed, jeg skylder Dem, kære Svigermøder.

Fru Admand (aber efter). Kære Svigermøder! Nej De er saamænd høflig nok, men De tager ikke Spor af Hensyn til mig. . . . Og Eders Bekendte, som I naturligvis har indtaget imod mig, lader fuldstændig, som jeg var Luft for dem og falder aldrig paa at indbyde mig sammen med Eder. Og hvad der er det stiveste Stykke, naar de er indbudte til Middag her, her! saa finder I altid paa et eller andet Paaskud, for at jeg skal spise inde hos mig selv og ikke sammen med jer andre.

Fru Charles. Men det er jo fordi. . .

Fru Admand. Jeg ved, hvad De vil sige. Der er altfor koldt i Spise-stuen, jeg bliver forkølet der. Naa ja, lad saa være, men efter Middagen kunde I da gerne bede mig komme lidt ind til jer i Dagligstuen. Det er aldrig faldet jer ind, og jeg forstaar det saa godt. En gammel Kone paa

to og halvfjerds er ikke noget lystligt Skue . . . hun er grim og bedrøvelig at se paa . . . et rigtig gammelt Skrammel.

Fru Charles (tripper af Utaalmodighed). Klokken er vist over halv syv!

Fru Admand. I behøver ikke mere end en halv Time til at køre hen i Réaumurgade. (Hun vedbliver) Gammelt Skrammel! Det kan gerne være, men som I dog har ganske god Brug for, Charles og De! Hvad vilde I gøre, hvis I ikke havde mig og min Livrente? Tror De, der blev Raad til at holde Pige, at gaa i Silkekjole med blaat Fløjsbaand om Halsen og at tage Vogn for at køre i Middagselskab, hvis I ikke havde andet end Charles Smule Gage?

Fru Charles (resigneret). Nej, Svigermøder.

Fru Admand. Naa, det indrømmer De dog. Men saa skulde I, der, takket være mig, lever i ret gode Kaar, ikke vide, hvor godt I skulde gøre det for mig, I skulde gribe enhver Lejlighed til at vise mig Opmærksomhed, ikke blive træt af at . . . (Man hører Charles Stemme i Entreen):

Felicia! Felicia! Hvor bliver du dog af?

Fru Charles. Nu kommer jeg!

(Hun vil styrte ud.)

Fru Admand (bydende). Bliv her! (kalder) Charles! Charles!

(Charles kommer ind. Det er en lille, blegfærdig Mand, med en nystroget Flip paa en to Dage gammel Manchetskorte. Store fremsaaende Øren.)

Fru Admand. Naa saa du havde tænkt dig at tage af Sted uden at sige Farvel til mig? Det var nydeligt!

Charles (kysser Moderen). Godnat Moder!

Fru Admand. Du har i nogen Tid — jeg sagde det for Resten lige i dette Øjeblik til din Kone — du, og hun med, I har i den sidste Tid haft en temmelig hensynsløs Maade at være paa over for mig, som jeg aldeles ikke synes om!

Charles (ydmyg). Det er virkelig uden at ville det, Moder, det forsikrer jeg dig! Ikke, Felicia?

Fru Charles. Jo det er det virkelig.

Fru Admand. Det haaber jeg ogsaa! Det manglede blot, det skulde være overlagt.

Charles (frygtsomt). Drosken holder der nede, Moder.

Fru Admand. Lad den holde! (hun vedbliver) For var det overlagt, vilde det ligefrem være uhørt . . . og dumt! Naar ens Børn er afhængige af en, og man halvvejs underholder dem, saa synes jeg, at man i det mindste kan forlange, at de tager lidt Hensyn til En. . . Og hvad er det, jeg forlanger?

(Charles og hans Kone ser haabløst til hinanden.)

Fru Admand. Hvorfor ser I til hinanden? Keder jeg jer? Synes I, det er noget Vråvl, jeg kommer med? Aa, hvor det dog er frygteligt at blive gammel; det er lige meget, hvad man siger, saa bliver det fundet kedsommeligt.

(Pigen, aabner Døren). Herre, Kusken siger, han ikke vil vente længer. Han skal have femten Sous for Ventetiden.

Charles. Nu kommer vi, nu kommer vi. Gaa saa, Felicia!

(De skynder sig ud.)

Fru Admand. Hvad er Klokken, Josephine?

Pigen. Otte Minutter i syv.